

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Avla ... Thesavrorvm Dei In Passione D. N. Iesv Christi
Effusorum ad Resvrrectionem Mvltorum**

Eyschen, Georg von

Coloniæ, 1657

§. 200. Et inualescebant voces eorum. v. 23.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45549

§. 198. *Et dimittam. v. 22.*

Iam dixit ineptissime; se velle innocentem emendare, nunc addit peius, se velle Iesum Salvatorem dimittere. Quid est Iesum dimittere? velle à se abdicare, nosse apud se remanere. O quam malam est cum impijs conuersari! Ecce iste Pilatus egit cum Iudæis, qui iam Barabbam latro-nem prætulerant auctori vitæ: cum his agens Pilatus iam didicit operarum, interea dum etiam eis obnitiatur, nam & ipse se subtiliter elongat à Iesu, & eum, quem intererat teneri apud se vult abdicare à se, vti Iudæi.

O Pilate, si tu vis innocentem corripere; profecto teneris eum apud te retinere, & pro iniuria in gratiam Iudæorum irrogata mulcere, demereri, placare; Hoc malum est consilium quod iniisti, & quartus gradus, quo ad iniquitatem descendisti. In tale tuum & Iudæorum consilium, non veniat anima mea.

§. 199. *At illi instabant vocibus magnis postulantes, vt crucifigeretur. v. 23.*

Ecce quomodo impij aperiunt os suum, vocibus magnis clamantes vt dimittatur impunè nocens, & crucifigatur innocens; iam enim condescendente cum eis sæpe Pilato didicerant esse audaces, vti filios indigentia patribus blanda, nō solum facit segnes; sed etiam nequā. An non enim nequam erant hi qui accedentes ad Pilatum erant accusatores: nunc postoram sunt Iudices & dictatores sententiæ in Christum. Certe eximij nequam sunt isti, qui ita deceperunt indulgentem Pilatum.

O Deus, da obsecro animi magnitudinem Rectoribus populorum, vt aspernantes indulgentiam ineptam, ausint perire impete iniquitatem, ne condescendendo subditis, à subditis, in suam & subditorum perniciem trahantur in malum.

§. 200. *Et inualescebant voces eorum. v. 23.*

Dupliciter, secundum altitudinem, & multitudinem, plures enim tam civium, quam exterorum aduenientes conclamabant, & de submissio-
tono ad altiorem contendebant voces. *Crucifige, crucifige eum.*

Bone Iesu, in quo statu hic est Præses, vult te innocentem castigare, & tunc dimittere: Hic populus vult te non castigari, sed crucifigi, & ne quidem probrole habitum dimitti, tumultuans contra tam Iudæorum, quam Romanorum morem, vt crucifigendus prius castigaretur, ita sitiunt mortem

tuam & crucem tuam: Ego in his malis te Dominum meum adoro & opto, ut totus mundus pro his toleratis te incipiat honorare & amare. & quidem semel ad minimum solemnitate aliqua, uti Colonienfes faciunt sua solemnissima Theophoria Feria vi. post Dominicam in Albis, qua celebrant maxima maiestate Festum Clavorum & Lanceæ & c. instrumentorum Tuæ SS. Passionis. Ita decet Christianos esse gratos.

§. 201. Et Pilatus adiudicauit fieri petitionem ipsorum. v. 24.

Iam quintum & vltimum ad impietatem descensum facit Pilatus, nempe, plane consentit iniquitati. O crimen! ô homicidium! imo Deicidium, reum non esse & condemnare: non confessum nec conuictum pœne capitali, imo crucis ignominiosissimæ subijcere? O Pilate, ubi est constantia tua? ubi iustitia? ubi æquitas gentium & imprimi Romanorum? sicine per te perditur, quæ per totum orbem terrarum in Romanis laudabatur iustitia? & compensabatur ab altissimo dato dominio populorum? sicine iam per te despoliabitur & in nihilum redigetur tam pulchra, tam sumptuosa, tam splendens & magna orbis terrarum ciuitas Roma? O malum præsidem qui missus à Romanis ad prouinciam regendam iunxit te regi ab iniquis Prouincialibus & prouinciam perdit grauando & Romanam Remp. & Iudæam irâ Omnipotentis, dum petitionem tam manifestè iniquam annuit fieri. Non enim Deus magis curat lapides & ligna mundi, quam virtutes & sapientiam, ut non magis zelet, si hæc contendantur, quam zelant homines si sui mari & ianua perfringantur. Sed hæc oculis mundi modo sunt abscondita: postea aperienda, quando Romani prius vltionem faciunt Duce Vespasiano & Tito de Iudæorum gente & vrbe, & postea Barbari populi vltionem sument de Romanis Imperium illorum peruadentes & lacerantes, uti fecerunt, Franci, Wandalij Alani, Picti, Hunni, Gothi, Longobardi, Saraceni, Parthi & c.

§. 202. Dimisit autem eum qui propter homicidium & seditionem missus fuerat in carcerem, quem petebant. v. 21.

Describit hic Euangelista personam Barabbæ, ut maior appareat Iudæorum malitia, qui hunc talem, Christo præposuerint. Interpretatur autem Barabbas *filius patris*. At cuius patris? certe non valde boni; sed potius eius, qui sua indulgentia fecit filium suum audacem, seditiosum; percussorem, qui virgæ & seueritati in iuuentute pepercit; talis patris, & talis matris iste filius fuit iste tamen (O indignam rem!) præ filio